

Řeka zázraků

Hana Zagorová

Znáš ten malebný kout
V něžném náručí skály ukrytý,
v něm se narodil proud
a hned vesele zurčel koryty dál,
jak stříbrný šál,
co na šíji hor plál.
I vítr se o něj bál,
tichounce zašeptal: "Pojď"

Já tě vyvedu z hor,
budeš průzračnou říčkou pstruhovou.
Teď už uneseš vor,
pluje večerní mlhou duhovou dál
na vlaštovčí ples
přes ten nejprudší jez.
S jiskrami od kopyt, jdou koně k vodě pít.
Slunce na hladině zkus dlaní vylovit.

Koukej člověče dřív než ti uteče do mraků.

Chvilí nečeká, život je jak řeka zázraků.
Má svůj veliký cíl, jak sen, co se vyplnil.
Rybáře pohostí na břehu s radostí,
rackové nad vodou stačí jí ke štěstí.

Koukej člověče dřív než ti uteče do dále.
Není spokojen ten, kdo se dívá jen z povzdálí,
vždyť život má tolik krás,
s krásou jde všechno snáz.
Jak proud, když prolomí hráz
tichounce zašeptám: "Pojď"

Pod ten kamenný most,
tam si v půjčovně loďku vypůjčím.
Budeš sváteční host,
poplujem spolu jak sálem tanečním dál

tou cestou všech cest,
do všech dalekých měst.
Řeka bez velkých gest
proudem svým zašeptá: "Pojď"

Koukej člověče dřív než ti uteče do mraků.
Chvilí nečeká, život je jak řeka zázraků.
Má svůj veliký cíl, jak sen, co se vyplnil.
Rybáře pohostí na břehu s radostí,
rackové nad vodou stačí jí ke štěstí.

Koukej člověče dřív než ti uteče do dále.
Není spokojen ten, kdo se dívá jen z povzdálí,
vždyť život má tolik krás,
s krásou jde všechno snáz.
Jak proud, když prolomí hráz,

tichounce zašeptám: "Pojď"